

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Et scitote, quoniam mirificauit dominus sanctum suum, dominus exaudiet
me, cum clamauero ad eum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Habemus ergo huius uersus sententia, esse omnes impios, Idolatras, gloria uiolatores, qui in tribulatione quacunq; a fide, spe, & charitate in fiduciam & solatiū rerū, atq; his studijs sese tuentur & regūt. De dictiuncula Sela, satis dictum est: Nam & hic signādi affectus graui hiponi uidetur, q̄ reuera magni æstimādum sit, uniuersum hominum a deo uitiosis affectibus & opinionibus esse implicītū, ut uanitatē diligētī daciūm quarat, ita ut res, p̄ dignitate, non queat satis dici & inculcari.

Et scitote, quoniam mirificauit dominus sanctum suum, dominus exaudiet me, cum clamauero ad eum.

Crucē hoies odiunt.

Saluberrima eruditio: Nam hoc est, cur filij hominū exhorreāt crucem, quia uia est ueritatis & soliditatis, potius uanitatem & mendacium sectātes, q̄ ueritantiā dei habēt (ut Apostolus dicit ad Corinthios) ignorāt inq; quid agant, quid uelit, quid cogitet deus quando nos tribulationibus tentat: iudiciū enim sicut equus & mulus, secundū id quod patet & sentitur. Patet autem tūc aliud nihil q̄ ignominia, inopia, mors, & omnia quæ in Christo nobis passo monstrātur, que si sola intuearis, & nō cognoscas in ijs diuinam uoluntatē, campferas & laudes, necesse est ut in cruce ista scādalisieris, & ad tua confugas, ubi mox Idolatra fias & gloriam deo debitā creaturæ tribuas. Iohan. Xvij. Cum rationem redderet, quare iudei essent persecuturi Apostolos, & extra synagogā facturi, dixit: Hæc facient uobis, quia non nouerūt patrem, neq; me. Quomodo non nouerunt, qui tam multa cū Christo pro deo contenderunt? Sed Christum nosse, est crucem nosse, & deū sub carne crucifixa intelligere. Hoc enim uult deus, hæc uolūtas dei, immo hoc deus est. Ideo q̄ crucē, crucifiq; uerbum & persecuntur, in causa est, q̄ ignorant deū, seu (quod idem est) uoluntatem dei non nouerunt. Ita & Iohan. vj. Quando dixit, nisi māducaueritis carnem meam, & biberitis meum sanguinem: nō habebitis uitam in uobis. Durus hic sermo erat, ita ut multi discipulorum quoq; scandalizati abierint retrorsum. Quare durus sermo: quia manducare hanc carnem, & bibere sanguinem, esse Christo per fidem incorporari, & passionibus eius communicare. At hoc summe horret, prauus affectus, & peruersis opinionib; uiciatū cor: Hoc est, quod hic dicit: Nolite timere; neq; putetis uos perire, si affectus & sensus uester occumbat, si quacunq; patiamini contra opiniones uestras sunt. Sed estote prudentes, cognoscite dominum, intelligite uoluntatē eius, auertite oculos ne uideāt uanitatem, quoniā mirabilis est dominus in sanctis suis, aliud agitur, & aliud lōge apparet: Occidere uidetur, sed reuera uiuificat, percutit, sed uere potius sanat, confundit, sed uere tunc glorificat, deducit ad inferos, sed uere reducit potius ab inferis, & his similia, de quibus multa diximus in præcedētibus. Quid ergo mirabilius diuina hac uoluntate: habitat quidem in altis, sed humilia respicit, stultos facit, ut sapientes fiant, infirmos facit, ut potētes reddat. Verum prius quidem apparet & sentitur, ac posterius nisi fidem habeas, non alicui queris. Sic enim & Petrus, j. Pe. j. dicit in prophetis esse pronuntiatas priores passiones, & posteriores glorias. Ideo monitorio & exhortatorio egimus, quo eleuemur ad cognoscendum deum, in eiusmodi casibus, Scitote, inquit, quoniam mirificauit.

Quid sit Christi carnē manducare, & bibere eius sanguinē.

Qualificat,

IN PSALMVM IIII

Quasi dicat, quid fluctuatis: quid quaeritis hic & hic consilium & auxilium? sed & mendacia uos misere fallentia: Scitote, & certi estote, audite & credite, fixa est & immutabilis sententia: quod quicumque sanctus dei esse uoluerit, qui cuius gratiam eius obtinere & gratus ac placitus esse cupierit, hunc necesse est pati, ut deus sit in ipso mirabilis. Mirabilis autem esse non poterit, si consilium & auxilium uelstrum, aut ullius creaturae uos iuuare poterit, nam haec, quia supra scriptum uelstrum non sunt, mirabilia non sunt. At ubi desperatum fuerit tamen in uobis quasi lumene iusticiae uestra, psal. xxx. Et educet tanquam meridie iudicium uestrum, uia & tempore profus in cogitabili, tam uobis quam omnibus.

Patiendum nobis, ut sit in nobis deus mirabilis.

Sanctus hoc loco heb. *קדוש* haesid dicitur, qui is proprie sanctus est, qui misericordiam consecutus est, quem nos gratia iustificatum uocamus. Atque orationem distributam intelligi oportet, seu numerum pro numero, in hunc modum: Scitote, quoniam mirificauit dominus sanctum suum, id est, sanctos suos, quod est dicere, Scitote, quod deus mirabiliter regit & agit hominem quemcumque iustificat, & gratia induit, ut discatis, qui deo placere uoluerit, hunc (ut dixi) oporteat scire hoc domini consilium & uoluntatem bonam, placentem, & perfectam. Nam & Ro. xij, dicit probari hanc uoluntatem non posse nisi renouatione mentis, qua semper occidit affectus & opinio nostra.

sanctus pro priore hoc loco.

Dominus exaudiet me &c. Iterum uerbo & exemplo docet infirmos, nam poterat ad sanctum mirificatum retulisse & dixisse: Dominus exaudiet eum cum clamauerit ad eum: aut priorem partem posteriori sic comparasse: Scitote quoniam mirificauit dominus me. Sed, ut dixi, ista personarum subitae mutationes, significant uarietates & miras translationes. Formata est ergo persona prophetae, nimia charitate pro filijs hominum solliciti, & nunc se inter sanctos, nunc inter peccatores numeratis, quo omnes lucrificat: Dominus, inquit, exaudiet sanctum suum, quod si hoc parum mouet, dico quod exaudiet me, qui & ipse unus sum sanctorum, id est, eorum qui gratiam eius consequuntur.

Personarum subitae mutationes.

Sanctus.

Et aduerte affectum, quod filijs hominum suadet quidem ut sustineant manum dei, uerum quia res ista in fide geritur, ostendere non potest, quod dicit, non apparet deus (ut dixi) ideo quod extremum habet & potest, facit, promittit, scilicet, auxilium dei, q. d. hoc unum habeo quod possum pro uestro solatio: Quia promittere uobis cum fiducia possum, exaudiendo uos esse, ideoque confidite, ne diligit uanitatem, ne mutetis gloriam dei, sed expectate, atque ad hoc meo exemplo quoque confortamini, quia ego certissimus sum quod dominus exaudiet me, non modo hac hora, sed quoties clamauero, ita uidemus proximam sollicitudinem spiritus pro fratribus fraterna, cogit seipsum in exemplum proponere, sicut Apostolus Paulus quoque facit in multis locis: Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Et. ij. Cor. vij. Nos neminem laesimus &c. Ad hanc enim iactantiam uitandam uideretur priore parte uersus in tertia persona sanctum dixisse, ne uane gloriaretur se esse, cum quod deus mirabiliter ageret, quod in posteriore parte omisit, quod clamare ad deum, non sit magna iactantiae fomentum, sed potius afflictionis indicium. Igitur docet nos spiritus benignus in mirificatione nostri (id est, tribulatione) aliud fieri non debere, quam sustinere mirificatorem dominum & clamare ad ipsum, non fugere passiones, non quaerere mendacia, & quae nobis bona ac recta uidentur, quae est species omnium nocentissima.

Promittunt sancti.

Sollicitudo pro fratribus

Iactantia sanctis cauenda.

Quaerere mendacia.

F ij Irascimini